

"Verberg die transparantie..." in Le Jeudi (12 april 2001)

Caption: Op 12 april 2001 beschrijft het Luxemburgse weekblad Le Jeudi de bezorgdheid van de Europese ombudsman ten aanzien van de beslissing, de toegankelijkheid van de als "gevoelig" gekenmerkte documenten van de instellingen van de Europese Unie en vooral van de Raad te beperken.

Source: Le Jeudi. L'hebdomadaire luxembourgeois en français. dir. de publ. Fonck, Danièle ; RRéd. Chef Portante, Jean. 12.04.2001. Luxembourg: Editpress Luxembourg S.A. "Cachez cette transparence.", auteur:Ozolins, Marisandra , p. 7.

Copyright: (c) Translation CVCE.EU by UNI.LU

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/verberg_die_transparantie_in_le_jeudi_12_april_2001-nl-5c9262cd-od35-4f41-8603-b070c73b38e7.html

Last updated: 10/08/2016

Verberg die transparantie...

Rapport 2000 van de Europese ombudsman

Transparantie is nog altijd niet het erfdeel van de Europese instellingen. Bij de voorstelling van zijn rapport 2000 aan het Europees Parlement op dinsdag 10 april verhulde de Europese ombudsman Jacob Söderman (Finland) zijn vrees voor het Europa van de burgers niet.

MARISANDRA OZOLINS

Het ziet er weliswaar niet allemaal even slecht uit. Voor de ombudsman werd het jaar 2000 zelfs gekenmerkt door *“de grootste vooruitgang in de creatie van een Europa van de burgers sinds Maastricht”*, met de afkondiging van het Handvest van de grondrechten op de top van Nice. Jacob Söderman haalt er in het bijzonder het *“recht op een goed bestuur”* (artikel 41) uit en eert ook meteen de opstelling door de Europese Commissie van een witboek over *“good governance”*.

Hijzelf beveelt in een speciaal rapport aan het Parlement aan om een Europese administratieve wet aan te nemen *“die van toepassing is op alle instellingen en alle organen van de Gemeenschap”*.

Maar daar houdt het goede nieuws dan ook op! In een tweede speciaal rapport spoort de ombudsman het EP aan om te reageren op de weigering van de Commissie om bepaalde informatie te verstrekken aan een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die invoerder van Duits bier is. Omdat hij zich benadeeld voelde door een wet die de bevoorrading van de pubs door Britse brouwerijen bevoorrecht, had de betrokkene een klacht ingediend bij de Commissie en daarna gevraagd naar de namen van de personen die de Commissie in het kader van zijn klacht had aanhoord. De Commissie weigerde en verwees daarvoor naar de richtlijn over de bescherming van de persoonsgegevens.

Voor Söderman houdt het argument geen steek. De richtlijn steunt niet alleen het *“beginsel van de transparantie van het besluitvormingsproces”* in de EU, maar beoogt ook de bescherming van de grondrechten. Toch, zo onderstreept hij, *“is de vertrouwelijke mededeling van informatie aan een administratieve overheid geen grondrecht”* en de regels op de bescherming van de gegevens mogen *“niet gewoon een nieuw middel worden om administratieve geheimen te beschermen”*.

Een andere reden tot ongerustheid voor de ombudsman is de toegang tot algemene documenten en tot die van de Raad in het bijzonder, na het vorige zomer heimelijk genomen besluit om wegens het militaire geheim *“gevoelige”* documenten aan de nieuwsgierigheid van het publiek te onttrekken. Zonder dat hij de noodzakelijke vertrouwelijkheid op het gebied van veiligheid en defensie betwist, meent Jacob Söderman dat de formulering te vaag is om de *“paraplu”* van het geheim *“boven alles en nog wat”* open te trekken.

Uit de cijfers van het rapport 2000 onthouden we dat het aantal klachten van 1.577 in 1999 tot 1.732 is toegenomen, dat zij vooral uit Frankrijk, Spanje, Duitsland en Italië (2% van Luxemburg) kwamen en dat meer dan 80% over de Europese Commissie ging. De voornaamste redenen: nog altijd het gebrek aan transparantie, maar ook laattijdige betalingen, discriminatie, machtsmisbruik en het verzuim van de Commissie om haar rol van *“bewaker van de verdragen”* na te komen.